

Stanislava JÍROVCOVÁ, *Victor Mirabeau a jeho koncepce lidských práv*, České Budějovice 2017, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 43 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Interdisciplinární studium lidských práv patří v posledních letech k dynamicky se rozvíjejícím oblastem společenských věd. Jak však autorka naznačila v úvodu své práce, toto konstatování se jen zčásti týká fyziokratismu, fyziokratické koncepce lidských práv a obecně přijímání sekulárního přirozeného práva ve Francii ve druhé polovině 18. století. Jestliže si Stanislava Jírovcová zvolila ve své bakalářské práci právě tuto problematiku, lze považovat výběr jejího tématu za vědecky velmi závažný. Za hlavní cíl svého pojednání si autorka vytkla prozkoumat na základě obsahové analýzy díla markýze Victora Riquettiho de Mirabeau *La Science, ou Les droits et les devoirs de l'homme* (1774) koncepci lidských práv ve Francii před revolucí v roce 1789 a zasadit ji do kontextu fyziokratického myšlení. V heuristické fázi svého výzkumu se však neomezila pouze na svrchu zmiňovaný spis, ale pracovala také s dalšími díly markýze de Mirabeau a jiných stoupců fyziokratismu či teoretiků přirozeného práva (např. Samuela Pufendorfa).

Ve svém výkladu se postupně věnovala nástinu geneze přirozeného práva v předrevoluční Francii, vzniku, vývoji a teoretické koncepci tamní fyziokratické školy. Stranou neponechala ani nejdůležitější soudobé fyziokratické časopisy (*Journal de l'agriculture, Éphémérides du citoyen*) jako nezastupitelnou platformu pro šíření jejich myšlenek a odbornou diskuzi. Dále zde nechybí stručná (osmistránková) analýza jednotlivých (čtyř) částí Mirabeauovy práce. Jen mi připadá poněkud disproporční autorčina osmistránková analýza vzhledem k téměř třísetstránkovému rozsahu Mirabeauovy práce, když, jak autorka píše hned v úvodu, šlo o dílo zásadního významu ve vztahu k fyziokratickému pojetí lidských práv: "*Pojetí lidských práv fyziokratické školy nejpodrobněji vyložil jeden z jejích členů markýz Victor de Mirabeau ve spise La Science, ou Les droits et les devoirs de l'homme*" (s. 4). Na druhou stranu je třeba říci, že autorka ve svém stručném výkladu vystihla velmi přesně jádro Mirabeauových myšlenek.

Ačkoliv je práce psána svěžím jazykem, který se vyznačuje přesnou větnou skladbou a jasnou výpovědí, tento veskrze příznivý dojem kazí přibližně dvě desítky prohřešků proti pravopisným a především syntaktickým normám současného českého jazyka. Autorka by také měla věnovat větší pozornost správným bibliografickým záznamům prací s více autory a

odborných časopisů. Jiný prohrěšek představuje nejednotnost volby slovesného času a značné kolísání osoby výkladu (dokonce se zde vyskytují tři osoby výkladu - první a třetí osoba singuláru, první osoba plurálu).

Uvedené připomínky slouží především jako možné podněty pro autorku. Na její bakalářskou práci lze pohlížet jako na jeden z prvních příspěvků české historiografie k odborné diskuzi o fyziokratismu, fyziokratické koncepci lidských práv a přeneseně také přijímání sekulárního přirozeného práva ve Francii ve druhé polovině 18. století. Proto bakalářskou práci Stanislavy Jírovcové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.

České Budějovice 8. 6. 2017